

ganske særlig Udvalgets og den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa.

Jeg skal saa for øvrigt ikke gøre særlig omfattende Bemærkninger til Lovforslaget. Jeg skal kun sige, et naar den ærede Ordfører mener, at det økonomiske Hensyn, at der spares 4,500 Kr. efter det, som her er beregnet, kan ikke spille nogen betydeligere Rolle, saa nærer jeg ogsaa Tvivl om, at dette Beløb vil blive besparet. For det første skal der jo indrettes et Kontor til Brug for den nye Bygningsadministration og foretages en Installation af denne Administration, og det vil jo altid koste noget. Men det er for mig en mindre væsentlig Side af Sagen. Thi denne Udgift til Administration vil, naar alle de fremtidige Projekter forberedes paa rette Maade, saaledes som jeg ser paa Sagen, kunne indvindes mange Gange. Jeg skal heller ikke gøre nogen særlig Indvending mod de foreslaaede Lønninger for dem, der foreslaas fast ansatte. Bygningsdirektøren ser jeg stilles lige med Departementschefer og Bygningsinspektørerne nærmest med Kontorchefer. Den førstes Lønning finder jeg er passende, men der kunde maaske være nogen Tvivl, om Bygningsinspektørernes Lønning just behøvede at blive sat til den Højde, som det er foreslaaet af det ærede Udvalg. Thi det tillades jo disse Mænd at praktisere i det Fag, hvori de ere oplærte. At de i saa Henseende skulle underkaste sig Bygningsdirektørens Skøn, er jo ret selvfølgelig, men der vil neppe blive nægtet dem Adgang til at praktisere, maaske endogsaa i ret betydeligt Omfang. Det se vi er Tilfældet med de Bygningsinspektører, der virke nu, idet f. Eks. en i Statens Tjeneste fast ansat Bygningsinspektør er den egentlige Leder af det store Bygningsforetagende, Rigshospitalet, hvor det drejer sig om en Totaludgift af — det bliver vel nok en 12—14 Mill. Kr. Det er altsaa et meget betydeligt Arbejde, der er lagt i denne Mands Haand udenfor hans egentlige Embede. Paa samme Maade kan det antages at ville gaa i Fremtiden. Jeg skal imidlertid, da Udvalget har taget Stilling i saa Henseende, ikke opholde mig særligt derved. Jeg kan dog ikke undlade at lægge Vægt paa, at Lovforslaget undergives en saadan mindre Ændring, som jeg her har tilladt mig at antyde.

**Krabbe:** Med Hensyn til et af de Hovedpunkter, det ærede Medlem, som nys talte, omtalte, tror jeg, han befinder sig i en Misforstaaelse. Skulde han ikke gøre

det, vilde der være Grund til at overveje det paa ny, for Meningen er jo ganske vist, at Bygningsinspektørerne skulle have en Ret, begrænset ved Bygningsdirektørens Skøn, til at udføre privat Arkitektarbejde, men Meningen er ikke, at de skulle honoreres for de Statsarbejder, som overdrages dem.

Naar jeg tager Ordet, er det for øvrigt kun for at udtale disse faa Ord, at jeg med megen Tilfredsstillelse anerkender, at det ærede Flertal i Udvalget har taget Hensyn og fyldstgørende Hensyn til de Indvendinger mod Regeringens Forslag, som vi fra vor Gruppes Side tillod os at gøre ved første Behandling, og at det Lovforslag, som her foreligger Tinget, er af den Beskaffenhed, at vi gerne slutte os til det og deltage i at anbefale Udvalgets Indstilling.

Det, som det oprindelige Forslag gik ud paa, var, at der skulde ansættes en Bygningsdirektør, som skulde udarbejde Planer og Overslag til Nybygningsarbejder, hvem Bygningsarbejder af andre Arkitekter for Staten skulde forelægges, og som desuden skulde have Overtilsynet. Som Forslaget var forelagt her, blev han jo den, som paa Statens Vegne, med Statens Myndighed, ledede hele det offentlige Bygningsvæsen. Hvad enten man nu der tænkte sig, at det skulde være en Arkitekt eller en Jurist — en af Delene maatte det fornuftigvis være, thi en afskediget militær, som der havde været Tale om, tænker jeg dog var temmelig udenfor Betragtning —, enten det altsaa var en administrativ Mand eller en Fagmand, var den Ordning meget uheldig. Var det en Arkitekt, vilde han gøre Udviklingen af hele vort offentlige Bygningsvæsen alt for ensidig, det er der ikke nogen Tvivl om, og var det ikke nogen Arkitekt, vilde der være lagt i hans Haand en Myndighed, som aldeles ikke skulde lægges i en Ikke-Fagmands Haand. Men dette er nu fuldstændig rettet. Den Bygningsdirektør, der nu foreslaas, er kun en administrativ Embedsmand, der har det administrative og økonomiske at lede, og det er meget berettiget, at der bliver en saadan.

Saa var vor Indvending, som staar i Forbindelse hermed, ogsaa den, at Bygningsinspektoratet, som har virket meget fortræffeligt, var foreslaaet ophævet; men ved Forslaget, som det nu forelægges Tinget, bevares Bygningsinspektoratet og bevares paa en saadan Maade, at jeg haaber, disse Institutioner ville virke lige saa godt som hidtil med Hensyn til Bygningsvæsenets Udvikling herhjemme. Vi glæde